

Den nionde svenska filologkongressen

Abstracts

1. Akujärvi, Johanna - johanna.akujarvi@klass.lu.se - Lunds universitet

... hyenden under håglösa lärjungars lätja. Språkundervisningen och klassikeröversättning

Svensk översättning av antik litteratur har ofta nära band till undervisningen av de klassiska språken i skola och på universitet. Särskilt uppenbart är bandet i de så kallade mojorna, drillarna och lunsarna, vilka alla har en likartad definition i SAOB "(otillåtet) hjälpmedel vid översättning till [eller] från främmande (i sht klassiska) språk".¹ I detta föredrag avser jag att diskutera otillåtna hjälpmedel, som ett första steg i en undersökning av just beroendet mellan språkundervisningen i skolor och den svenska antiköversättningens historia.

SAOB, s.v. "moja, subst. 1", jfr även "drill, subst. 3" och "luns, subst. 2".

2. Ambjörn, Lena - lena.ambjorn@mellost.lu.se - Lunds universitet

Medeltida arabisk fackprosa. En filologisk lägesbeskrivning.

Our knowledge of the 700 years of cultural history – from the 8th to the 15th century – that was codified in Arabic is limited and fragmentary to an extent that is embarrassing. This is not due to any absolute lack of sources, on the contrary: a large bulk of texts from a wide variety of disciplines has been preserved, but only a minor part of this rich material is available in a manageable form. Much basic work remains to be done. Texts need to be identified and adequately catalogued. Reliable critical editions, with paleographic, linguistic and contextual arguments for the suggested readings, are urgently needed in order to provide researchers with new source material and avoid inadequately supported secondary discussions. Unreliable editions, and editions affected by the emergence of additional manuscripts, need to be revised. The technical terminology of specific fields has to be carefully studied and the production of specialized glossaries and other editorial aids encouraged. Furthermore, edited texts have to be translated into other languages in order to become accessible for an audience not proficient in Arabic. Although many outstanding achievements have been made the last fifty years, and before that, they only constitute a starting point for the systematic efforts required in order to improve our access to the information concealed in the preserved material.

3. Andersson, Elin - elin.andersson@klassiska.su.se - Stockholms universitet

En ny utgåva av stockholmsfranciskanernas diarium

Det VR-finansierade projektet Fast och lös egendom i senmedeltidens Sverige syftar till att vinna ny kunskap om hur män och kvinnor i medeltidens Sverige vidgade sitt sätt att förfoga över sin egendom, för att på så sätt öka sin ekonomiska frihet. Som en del av projektet kommer jag att arbeta med en utgåva av stockholmsfranciskanernas diarium. Gråbrödraklostret i Stockholm grundades 1270 och diariet, som finns bevarat vid Kungliga Biblioteket (ms A 21), innehåller, förutom uppgifter om donationer av vikt för projektet, många intressanta upplysningar om historiska händelser med anknytning till Stockholm och Sverige. I studien som knyter an till utgåvan kommer forskare inom projektet att undersöka hur franciskanerna i Stockholm kringgick bestämmelserna rörande gåvor och handel, försäljning och köp, vilka som donerade fast och lös egendom och hur kvinnor fungerade som donatorer i medeltidens Sverige. Diariet finns utgivet i *Scriptores Rerum Suecicarum* 1818, och jag förbereder nu en modern utgåva med översättning, inledning och register.

4. Asztalos, Monika - m.m.asztalos@ifikk.uio.no - Universitetet i Oslo

Veteraner i Arcadia

Vergilius' Eklog 1 och 9 anses allmänt anspela på de landkonfiskationer som ägde rum för att kompensera veteraner efter Philippi år 42. Jag kommer att argumentera för att detta är sant beträffande Eklog 1 men att Eklog 9 är en reaktion på omfördelningarna av egendom efter Actium år 31 och att samlingen *Bucolica* alltså inte publicerades ca år 35, som man brukar anta, utan tidigast år 30.

5. Bacquin, Mari - mari.bacquin@rom.lu.se - Lunds universitet

Vad är en genre? Funderingar kring klassificeringen av den medeltida franska litteraturen

I ljuset av de stora epistemologiska förändringar som skedde inom humaniora på 80-talet, som hade meriten att tydliggöra baserna för den moderna vetenskapen, vill jag med avstamp i den franska medeltida litteraturen ta ett steg tillbaka och titta på genrekonceptionen, och då inte så mycket på vad man talar om, som hur man talar om den. Klassificeringen av den medeltida franska litteraturen visar att meningskiljaktigheter ofta uppstår när forskarna inte är överens om vad som ingår i den terminologi som används på det material de arbetar med. Föredraget kommer att diskutera en väg mot konsensus.

6. Banaszkiwicz, Bernadette - banaszki@staff.uni-marburg.de - Universität Marburg

ψεῦδομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; Some considerations on the problem of fictionality in Homer

I shall present my phd project, in which I am concerned with the old question whether the original audience of the early Greek epics conceived the poems as being fictional speech or not. In my study, fictionality is not defined by one of the modern theories. Yet it is understood to be this nature of doubt so many lovers of early Greek epic have expressed by questions like: Did Odysseus really ram a stake into the eye of a cyclops? Did Circe really transform the men into pigs? Or better: Did the early audience of the Homeric songs believe that these things had happened? Did they believe in gods incarnated, to appear on earth and help their favourites? Which of the Iliadic and Odyssean creatures have been understood as being fictive heroes? How many episodes as being figurative or fictional language?

In 1986, Paul Veyne posed the question in a more general perspective: „Les Grecs ont-ils cru à leurs mythes?“, he asked, „Did the Grecs believe in their myths?“ Like almost all researchers in this field, also Veyne uses arguments, which are based on *verisimilitas*, or likelihood, in Greek, τὸ εἰκός. Nevertheless, I act on the assumption that it is better not to introduce criteria of likelihood into my argumentation in order to keep things simple and not to weaken the argument by speculation. Furthermore, I am aware of the fact that the original audience was surely heterogeneous.

In my study, I do not impose early literary criticism or early literary theory. I am convinced by the following assumption: the inquiry, though of historical quality, is to be solved by sole literary analysis. My approach is simple: The fact being proven that the characters in the middle diegesis conceive the speech act of a singer as being fictional speech, one has to imagine this act of understanding being an option of the historical audience. To lean on this analogy is made possible by the following evidence: In the Odyssey, the reception of the external narratee is controlled by three layers of diegeses: The narration by the external narrator frames the narration by the characters which in turn frames the narration by the characters of the characters. Hence, my object of investigation is the recipient in the middle diegesis. I analyse the communication of the Homeric characters to establish the criteria they use to judge speech acts. Furthermore, I distinguish the meanings of the Greek radicals disposed for this aim.

Among the adjectives which are used to judge speech acts, we find two very interesting ones. They are of interest, because they are very deeply rooted into the European history of mind: ψευδής and ἀληθής, wrong and right, false and true. The available studies in the semantics of ψευδής and ἀληθής (and of their synonyms) show methodical conflicts. Hence, false and true have not been introduced into my study as being a pair of terms expressing binary opposition – in order to avoid mistakes to slip in. As far as I am aware, this is the first time in the study of ψεῦδος in early Greek epic, when the supposition of true and false as binary terms is not made. Thus, please expect surprising results not only in the field of literary

fictionality, but also in the field of communication in general: For instance, true and false not being supposed in the terms of binary opposition, it also cannot be proven to be in the poems. The results of my analysis show that the questions above have been falsely applied to the original audience of the Homeric songs. We should imagine the early historical audience to act in agreement with the following rules:

Deception is a legitimate, a true means of proof. The production of illusion is a divine capability. Men of small *auctoritas* show little potency of verbal persuasion. One will not believe them. Singers tell about gods and human beings. They tell what happened (Phemios) and what can happen (Demodokos), this is: real things. A narrator of high *auctoritas* may change details in his tale to achieve his goal more easily. His aims, of course, fit his personality: They are most noble and addressed to the reality of his audience. An accredited narrator may also vary things in an autobiographical report, in which he is absolutely sure of the facts he tells. Nevertheless, he implies variation in a way for which neither his audience nor the audience of his audience can find any proof. Hence, the narrator sticks to the ideal of indistinguishability between account (*historia*) and tale (*poiesis*).

7. Borgehammar, Stephan - stephan.borgehammar@teol.lu.se - Lunds universitet

Early Thirteenth-Century Sermons from Alvastra Abbey – Editorial Problems

Ms. C 37 of Uppsala University Library is a book that once belonged to the Cistercian abbey of Alvastra in Sweden. It contains a collection of 35 sermons (32 complete and 3 incomplete), partly arranged in order of the ecclesiastical year. Judging by their character, they were written by a monk but intended for delivery to a lay audience. No obvious source for the collection has yet been identified.

The Latinity of the collection is good, but the style is uneven: at times elegant, at times verbose in an informal sort of way, and at times giving the impression of rather hastily written notes with gaps in the reasoning. It could be that the original was unfinished, or that it was a compilation that never received a literary redaction because the sermons were destined for delivery in the vernacular.

The extant ms. gives the impression of being a clean copy of the original. Some errors – whether of the original or of the copyist is not clear – have been subsequently corrected. The corrections do not always seem appropriate.

The question to be answered (if possible) is how to edit a text such as this, which seems to derive from an original that was not a finished literary product. Should one carefully reproduce the original text of the manuscript, relegating the medieval corrections to the notes and leaving it to the modern reader to make sense of the text? Or should one try to

construct a polished text that tries to do justice to the intentions of the author? Or is there a middle road between these two?

This paper has been conceived as a workshop, on the initiative of Elisabet Göransson. The best way to deal with the subject is probably to present the audience with two versions of a couple of pages: one with minimum intervention by the editor and one with maximum intervention.

8. Dahlman, Britt - britt.dahlman@teol.lu.se - Lunds universitet

Johannes Cassianus - tvåspråkig ökenfader?

Detta föredrag kommer att diskutera frågor kring Johannes Cassianus (ca 360-435; även kallad Kassianos romaren) författarskap. Hans två mest kända verk, Institutiones och Collationes, föreligger i både latinska och grekiska versioner (Institutiones som två separata grekiska verk), men de latinska versionerna har en högre stilistisk nivå och många metafrastiska tillägg i förhållande till de grekiska. Utdrag på grekiska ur dessa verk finns redan i den äldsta alfabetiska samlingen av Apophthegmata Patrum (Ökenfädernas tänkespråk) från slutet av 400-talet. Det finns anledning att tro att det redan då fanns minst tre versioner av Institutiones: en grekisk, som troligen är den äldsta, en latinsk som måste ha tillkommit kort tid efter den grekiska, och grekiska passager i Apophthegmata Patrum som har översatts från latinet. Även när det gäller Collationes finns det anledning att fråga: skrev Cassianus på latin eller grekiska eller bådadera?

9. Damtoft Poulsen, Aske - aske.damtoft_poulsen@klass.lu.se - Lunds universitet

The Golden Age Barbarians of Vergil's Aeneid

This lecture focuses on Vergil's representation of the Italians in the Aeneid and argues that the society of the Pre-Aenean inhabitants of Italy share traits both with the societies of stereotypical northern barbarians and with the society of the inhabitants of the mythological Golden Age. In short, that Vergil portrays his Italians as a sort of 'Golden Age barbarians.' The paper then investigates the implications of this interpretation for the interpretation of the Aeneid as a whole.

10. Edlund, Ingrid, iemeb@mac.com - University of Texas at Austin

Latinet som kulturspråk i pionjärernas Texas

Genom de olika nationaliteter som bosatte sig i Texas fick staten många inslag av språk och kultur. Vad man oftast inte tänker på är att latinet spelat en viktig roll i både utbildning och

kultur både genom de s.k. Latin colonies som grundades av tyskar som lämnade Tyskland 1848 och även av en svensk bibliofil, Swante Palm, som år 1897 donerade sitt bibliotek på över 10,000 böcker, däribland latinska texter, till Universitetsbiblioteket vid The University of Texas at Austin. Därigenom har den klassiska traditionen fortsatt och tagit form både i arkitektur och i latinundervisningen på gymnasie- och universitetsnivå.

11. Göransson, Elisabet - elisabet.goransson@teol.lu.se - Lunds universitet

Ars Edendi-presentation

(Presentation tillsammans med Erika Kihlman och Denis Searby.)

Elisabet Göransson presents the work with the collaborative book project *Entering the Editorial Laboratory. A Casebook for and by Editors of Medieval Latin and Greek Texts*. The book will be published by PIMS (Pontifical Institute of Medieval Studies), Toronto. It is a collection of 18 case-studies aimed at giving readers a chance to follow textual scholars as they tackle the kind of editorial challenges not normally discussed in manuals on textual criticism.

12. Haga, Niklas - niklas.haga@su.se - Stockholms universitet

Filologin i Eyvind Johnsons Strändernas svall

Eyvind Johnsons roman *Strändernas svall* är mer än en enkel "omdiktning" av den homeriska *Odysséen*. Den är framvuxen ur en intensiv Homerosläsning och ett utförligt bruk av samtida forskning, och romanens uppbyggnad, dess litterära maskineri, går att beskriva som en filologisk praktik. Denna "romanfilologi" tydliggör på ett intressant sätt den spänningsfyllda och ambivalenta position som de homeriska texterna, och i förlängningen det klassiska förflutna, ännu intog i Johnsons samtid, såväl i som utanför akademien. Jag har ägnat mig åt *Strändernas svall* som en del av mitt pågående avhandlingsarbete om Homeros i svensk modernitet och presenterar här huvuddragen i den johnsonska filologin mot bakgrund av mellankrigstidens akademiska Homerosforskning.

13. Hult, Karin - karin.hult@sprak.gu.se ,Vidén, Gunhild - gunhild.viden@sprak.gu.se - Göteborgs universitet

Alexander den Store: en gränslös historia

Vi kommer att presentera den s.k. Alexanderromanen, som var omåttligt populär och vida spridd under senantiken och medeltiden och översattes till en mängd språk. Vi ska också

berätta om en planerad antologi där ett antal forskare diskuterar romanens Nachleben, och ur den förändrades genom bearbetningar och översättningar.

14. Hörstedt, Axel - axel.horstedt@sprak.gu.se - Göteborgs universitet

Vad disputerade man om i skolan?

Dissertationer i den svenska gymnasieskolan 1623 – ca. 1820. En forskningspresentation

Dissertationerna från de svenska gymnasierna har fått litet utrymme i utbildningshistorien. Den forskningen om dissertationer på latin som vuxit sig stark under senare år uppehåller sig nästan uteslutande vid universitetens bruk. När de första svenska gymnasierna grundades på 1620-talet, anammades denna typ av text, efter universitetets mönster. Varje vecka hölls disputationsovningar där skolelever antingen som talare eller åhörare tränades i argumentation och retorik på latin. Drygt 500 tryckta dissertationer, med koppling till traditionen av att disputera, finns bevarade från gymnasierna. I många fall har de namnet theses, men genren är långt mer mångfacetterad. Det här föredraget presenterar dessa länge negligerade dissertationer ur ett par perspektiv: utseende, ämnesval och funktion.

15. Iordanoglou, Dimitrios - dimitrios.iordanoglou@lingfil.uu.se - Uppsala universitet

Förnuftets röst? Argumentation, motsägelser och genus i Orestien

I detta föredrag kommer jag att ställa läsningar av Klytaimnestras och furiernas argumentationstekniker mot både deras inom-dramatiska interlokutörer, och mot äldre och nyare uttolkningar, som explicitgjort frågorna om genus och rationalitet hos Aischylos.

16. Keränen, Andreas - andreas.keranen@sprak.gu.se - Göteborgs universitet

Den latinska meterns fonologi

Den latinska versen var en adaptation av den grekiska. Studier av latinsk meter ger alltså värdefulla inblickar i historiskt tidiga försök att överföra ett annat språks rytmer till det egna. Det ger på samma gång en utökad kunskap om såväl den latinska som den grekiska prosodin. Latinets fonologi var till stora delar lik den grekiska i det att de båda språken hade en distinktiv stavelsevikt, vilket möjliggjorde en trogen överföring i enlighet med de grundläggande metrisk reglerna. Vid en närmare jämförelse upptäcker man dock vissa skillnader. I mitt föredrag kommer jag att ta upp två aspekter, nämligen (1) skillnad i stavelseindelning och (2) förhållandet mellan ordaccent och ordfot.

I korthet följande:

(1) I grekiskan bevaras inte morfem- och ordgränser, utan hela versraden bröts upp i stavelser om CV(C). I latinet beaktades visserligen ansatsprincipen, dvs. att en stavelse helst ska inledas med konsonant, men i övrigt bevarades morfemgränser, ex. sub.rīpī.ō̄ (i motsats till ex. pa.tris), och Vergilius Aen. 11, 309: pōnītē spē̄s. (Om konsonantklustret bildar positionslängd är det fråga om grecism, ex. Geor. 1, 44: Eurīque ˉZēphyŷ rīque.) Ett problem är digrafen qu vilket hos Lucretius på fem ställen kan bilda position, nämligen orden liquidus och aqua vilka medger skanderingen liq.uuŷ.duŷ och aq.uuā (alt. ā.qū.a i likhet med san.gū.īs).

(2) Både grekiskan och latinet hade bimoraisk ordminimalitet och ett betoningssystem uppbyggt av moraiska trokeer, där coda-konsonanter var morabärande. I grekiskan konstruerades en moraisk troké vid högra kanten av ordet och accenten placerades på stavelsen innan denna fot, däremot räknades inte coda-konsonant i ordslut vilket gjorde att finalt (C)VC var obetonat. I latinet däremot räknades alla coda-konsonanter och accenten placerades på foten som föregick sista stavelsen. Jag driver här hypotesen att dessa prosodiska olikheter mellan de två språken ger upphov och är förklaringen till en rad olikartade fenomen såsom zeugma ("omvänd cesur") och beaktande av accent och meter i den latinska versen.

Litteratur

Allen (1973) *Accent and Rhythm – Prosodic Features of Latin and Greek: A Study in Theory and Reconstruction*. Cambridge.

Blumenfeld (2011) "Coercion and minimality" i *The Linguistic Review* 28(2): 207-240.

Devine & Stephens (1984) "Language and Metre: Resolution, Porson's Bridge and their Prosodic Basis" i *American Classical Studies* 12.

Golston & Riad (2000) "The Phonology of Classical Greek meter" i *Linguistics* 38-1 (2000): 99-167.

Jacobs (2003) "The Emergence of Quantity-Sensitivity in Latin – Secondary stress, Iambic shortening and theoretical implications for 'mixed' stress systems" i Holt (ed.) *Optimality Theory and Language change*, ss. 229-247.

Lahiri, Riad, Jacobs (1999) "Diachronic Prosody" i van der Hulst (ed.) *Prosodic Systems in the Languages of Europe*, ss. 335-422.

Mester (1994) "The quantitative trochee in Latin", i *Natural Language and Linguistic Theory* 12: 1-61.

17. Kihlman, Erika - erika.kihlman@su.se - Stockholms universitet

Grammatica positiva i Bero Magnis *Verba communia*

Verba communia är en grammatisk traktat på hexameter om totalt 110 vers, troligen från 1400-talets mitt, bevarad i ett tryck från 1489 av Albert Kunne i Memmingen. Traktaten behandlar de verb som är både aktiva och passiva; exemplet framför andra är verbet "kyssas". I förordet till trycket attribueras verket till den svenske Wien-magistern Bero Magni, om än med viss diskussion. Inget sägs dock om upphovsmannen till den kommentar som åtföljer traktaten i trycket, vilken alltså är att betrakta som anonym.

I det likaså anonyma förordet definieras *Verba communia* som hörande till den positiva grammatiken, vilken, menar författaren, strikt talat inte är en *scientia* utan *quoddam idioma*. I mitt föredrag undersöker jag hur den positiva grammatiken kommer till uttryck i traktaten och i den åtföljande kommentaren. I förlängningen försöker jag alltså se spår av en senmedeltida språkundervisning i praktiken.

18. Lönnroth, Harry - harry.lonnroth@uva.fi - Vasa universitet

Eufemiavisorna - en översättning i tiden

De medeltida Eufemiavisorna eller Eufemiaromanerna (Herr Ivan lejonriddaren, Hertig Fredrik av Normandie samt Flores och Blanzeflor) från början av 1300-talet hör till de klassiska texterna inom den nordiska filologin. Det är fråga om äldre fornsvenska versromaner som inte bara fascinerat flera generationer av nordister utan också forskare från andra områden. Eufemiavisorna är i allra högsta grad världslitteratur, och därför är det viktigt att dessa riddarromaner görs tillgängliga för dagens läsare i form av fullgoda översättningar.

Jag förbereder som bäst en översättning av Eufemiavisorna från fornsvenska till modern finska. Tidigare har jag varit med om att översätta Erikskrönikan, "[d]et andra stora versifierade verket från klassisk fornsvensk tid" (Widmark 2001: 182). Syftet med mitt föredrag är att diskutera (den nordiska) filologen som (litterär) översättare utgående från de här två konkreta översättningsprojekten, dock med huvudvikten lagd på Eufemiavisorna. Hur ska man med andra ord gå tillväga när man översätter medeltida litteratur för en modern publik, och hurdana krav ställs på filologöversättarens fackkompetens och språkexpertis?

Litteratur

Eerikinkronikka [Erikskrönikan] 2013. Övers. Harry Lönnroth & Martti Linna. Finska Litteratursällskapet, Helsingfors.

Widmark, Gun 2001. Det språk som blev vårt. Ursprung och utveckling i svenskan. Urtid – Runtid – Riddartid. Kungl. Gustav Adolfs Akademien för svensk folkkultur, Uppsala.

19. Nilsson, Astrid - astrid.nilsson@klass.lu.se - Lunds universitet

Ett nytt perspektiv på danskfientligheten i Johannes Magnus *Historia de regibus*

Ett av de drag som ofta framhålls hos Johannes Magnus mest omfattande verk är att det formligen dryper av hat riktat mot Danmark. Det är förvisso sant att det står en hel del mindre vänliga saker om danskar, som alla uttalanden om deras opålitlighet: det är nämligen enligt Johannes omöjligt för dem att besegra de ädla svenskarna i strid, så det enda medel som står dem till buds är att ta till argan list. Med utgångspunkt från detta, och en rad andra kommentarer av samma slag, har det konstaterats att Johannes Magnus hatade danskar och att hans verk av bland annat det skälet är tendentiöst. Jag vill i detta föredrag ge ett nytt perspektiv på den föregivna danskfientligheten genom att undersöka fiendebilden i verket som helhet.

20. Pontoropoulos, Antonios - antonios.pontoropoulos@lingfil.uu.se - Uppsala universitet

Plato's Phaedrus and Philostratus' Erotic Epistles: an example of a memorable erotic text.

The main aim of this presentation is to focus on the memory and literary representation of Plato's Phaedrus in terms of Philostratus' Erotic Epistles. Plato's Phaedrus is one of the most memorable texts, regarding the subject matter of love (ἔρως). It provides a series of literary motifs associated with erotic literature (mostly homosexual). These motifs are also found in Philostratus' epistles. Hence, Philostratus' Erotic Epistles are associated with Plato's Phaedrus. Philostratus' epistles are addressed to both male and female addressees. The literary adaptation of motifs, which are associated with Phaedrus, is pointed out in a rather broad sense: the 44th epistle, addressed to a woman, is structured in terms of Phaedrus. The erotic spirit of Lysias (Phaedrus 227C, 230E-234C) is juxtaposed to Plato's philosophy, (Phaedrus255-256). Hence, there is a kind of recreation of the traditional erotic conventions, as they are represented in heterosexual terms. Some of the epistles (7, 8, 23, and 28) are addressed to both male and female addressees. The main motif of these epistles, which is associated with Phaedrus (227C-D), is that of the "best" lover: a poor foreigner could be a better lover than a rich citizen. One could argue that this kind of variation functions in mere literary terms. Nonetheless, this kind of exploitation may convey a kind of a shifting erotic attitude.

It therefore seems that Plato's Phaedrus is a rather memorable text concerning love (ἔρως). Moreover, it would be interesting to consider the fact that Philostratus' Erotic Epistles convey a general shifting attitude, which is associated with the concepts of sex as well as

gender in terms of love (ἔρως). Hence, the exploitation Plato's Phaedrus is not only defined in terms of literary variation.

21. Rydbeck, Lars - lars@rydbeck.se - Lunds universitet

The Missing Pillow - Mark 4:35-41 cum parallelis

Several details in Mark's narrative of Jesus stilling the storm have disappeared when we turn to Matthew's and Luke's telling of the same story.

1. The pillow in the stern on which Jesus rested his head when he fell asleep has been omitted by Mt and Lk.
2. "The other boats" which followed the boat where Jesus and his disciples were voyaging are not mentioned by Mt and Lk.
3. The observation that Jesus embarked "just as he was" (whatever that can mean) is missing in Mt and Lk.
4. In Mark Jesus regards the storm as a hostile adversary to whom he addresses himself in direct speech ("Be silent and keep your mouth shut"). Mt and Lk only report indirectly what Jesus does ("he gives order to...").

My question is now why Mt and Lk neglected and left out these colourful facts (colourful at least to our modern eyes) from their narratives and what can be deduced from the fact that Mark "remembered" them.

22. Sabatakakis, Vassilios - vassilios.sabatakakis@klass.lu.se - Lunds universitet

Björnståhl och det grekiska; en bildningsresa under 1700-talet

Under sin bildningsresa 1767-1779 besöker J J Björnståhl flera bibliotek, institut, privata samlingar och kloster runt om i Europa och Turkiet. I mitt föredrag skall jag redogöra för de handskrifter och böcker på grekiska, nygrekiska och latin som väcker hans intresse och visar oss hans relation till både den antika och hans samtida bildning.

23. Sjöberg, Cajsa - cajsa.sjoberg@klass.lu.se - Lunds universitet

Svenskt silke. Tre 1700-talsdissertationer i politisk och akademisk kontext

Under föredraget kommer tre dissertationer att presenteras, som på olika sätt knyter an till produktionen av inhemskt silke i Sverige under 1700-talet.: en dissertation om silkesfjärilen (med Linné som preses), en ekonomisk dissertation om silkesproduktion (med Forelius som

preses) och en om det vita mullbärstrådet (med Lidbeck som preses), alla skrivna under en tid då det gjordes ambitiösa försök i Sverige att producera inhemskt silke. Den politiska bakgrunden till det svenska silkesprojektet kommer att beskrivas, likaså silkesproduktionen i Lund med Eric Gustaf Lidbeck som drivande kraft, och vi kommer att se hur dissertationerna har kopplingar både till den här kontexten och till den akademiska världen.

24. Sjöblad, Aron - aron.sjoblad@klass.lu.se - Lunds universitet

Samspel mellan olika metaforer i Senecas Epistulae Morales

Jag tänkte tala om mitt postdokprojekt, som handlar om bildspråket i Senecas Epistulae Morales. Hur påverkar de många metaforerna som beskriver den gode stoikerns ataraxia, inre frid, varandra? Seneca beskriver den fulländade stoikerns själ som en bevakad fästning. Samtidigt hävdar han att en sådan stoikers själ har sitt värde i en egen – metaforisk – valuta, som är helt annorlunda än vanliga pengar. Dessutom används metaforen att den som är beroende av faktorer utanför sig själv är ofri och förslavad, medan den som nått fram till stoisk själsfrid är fri från slaveri. Jag avser att tala om hur dessa olika metaforer, vilka till stor del beskriver samma företeelser, påverkar och berikar varandra och om att detta får konsekvenser för hur Epistulae Morales bör tolkas.

25. Smaragdi, Marianna - marianna.smaragdi@klass.lu.se - Lunds universitet

Antika element i rebétikosånger Antika element i rebétikosånger Den grekiska musikgenren rebétiko är en genre vars texter är mättade med bildspråk såsom metaforer, metonymier och liknelser. Det mesta av detta bildspråk utgörs av metaforer som beskriver diverse känslor och känslotillstånd. Men texterna innehåller även en mängd metaforer och metonymier som används i skildringen av (numera) historiska händelser, sociala förhållanden och livet i stort. I dessa skildringar förekommer metaforer vars uttryck har hämtats från antiken. Vilka antika element är det som används som metaforer, vad betecknar de och varför används de i sångtexterna?

26. Wahlsten Böckerman, Robin - rwb@su.se - Stockholms universitet

Ovidiusreceptionens förhistoria - kommentarspår från 1000-talet

Med avstamp i mitt avhandlingsmaterial undersöker jag vilka kopplingar som kan finnas mellan de bayerska kommentarerna på Ovidius Metamorphoses från tidigt 1100-tal och en marginalkommentar i en italiensk Metamorphoses-handskrift från 1000-talet.

De bayerska 1100-talskommentarerna brukar normalt räknas som de tidigast kända kommentarerna på Metamorphoses. De åtföljs under den senare delen av 1100-talet av kommentarer från Frankrike, vilka får en stor spridning under 1200-talet. Under 1200-talet dyker dessutom många allegoriska kommentarer upp. Sammantaget kan vi se hur en stark kommentartradition på Metamorphoses utvecklas och frodas från denna tid ända fram till idag.

Om man däremot vill gå bakåt i tiden från 1100-talet finns, så vitt vi vet, inga bevarade separata kommentarer. Däremot finns det spridda marginalkommentarer och interlineära glossor i handskrifter från 1000-talet innehållande Metamorphoses.

Handskriftstraditionen på Metamorphoses är i sig anmärkningsvärt sen. De tidigaste bevarade kompletta handskrifterna är från just 1000-talet. Med detta i åtanke är det särdeles viktigt att utreda kopplingen mellan 1100-talets kommentarer och 1000-talets Metamorphoses-handskrifter.

Förutom att utreda sambandet mellan dessa bayerska och italienska kommenterande texter kommer jag även att diskutera problemet med strödda marginal- och interlineärkommentarer när det gäller att etablera en receptionshistoria för ett antikt verk.

27. Zichi, Claudia - claudia.zichi@klass.lu.se - Lunds universitet

Poetic reminiscences in Plato's Laws: a textual analysis of the preamble 715e - 718e

In this paper I intend to focus on a passage extracted from Plato's Laws: 715e-734e. The passage at stake is a direct request by the Athenian (Plato's alter-ego in the dialogue) to the citizens of Magnesia, to accept and welcome the new legislation. This appeal is generally included in the list of preambles. The function of preambles in the legislation is made explicit at 718a6-724b5: they will instruct and persuade the citizens of the righteousness of the laws. In this paper I will try to find answers to the following questions: a) What elements of the discourse are used to express the persuasive character of the preamble? b) Is traditional poetry the main source of persuasion for the Athenian or is the use of a higher / rhetorical style what makes the proomion convincing? At 817c-d the conversation that the 3 elders have had up to this point is compared to "some kind of poetry". What is more the Athenian calls himself and his two interlocutors "the authors of the truest tragedy". The question that naturally arises is then: on what/where does the Athenian base this similarity with poetry?

One plausible answer to this question can be found in the poetical elements present in the preambles.